

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDES BESLUT  
den 11 augusti 1995 \*

I mål T-104/95 R,

**Tsimenta Chalkidos AE**, bolag bildat enligt grekisk rätt, Aten (Grekland), företrätt av Panagiotis Bernitsas, advokat i Aten, med delgivningsadress i Luxemburg hos advokatbyrån Philippe Dupont, 8—10, rue Mathias Hardt,

sökande,

mot

**Europeiska gemenskapernas kommission**, företräd av Theofanis Christoforou och Richard Lyal, båda vid rättstjänsten, med delgivningsadress i Luxemburg hos Carlos Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

svarande,

angående en begäran om uppskov med verkställighet av kommissionens beslut 94/815/EG av den 30 november 1994 angående ett förfarande för tillämpning av

\* Rättegångsspråk: grekiska.

artikel 85 i EG-fördraget (IV/33.126 och 33.322 — Cement, EGT nr L 343, s. 1) till den del sökanden i beslutet ålagts att betala böter om 1 856 000 ecu,

meddelar

## FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

### Beslut

#### Bakgrund och förfarande

- 1 Den 30 november 1994 fattade kommissionen beslut 94/815/EG angående ett förfarande för tillämpning av artikel 85 i EG-fördraget (IV/33.126 och 33.322 — Cement, EGT nr L 343, s. 1, nedan kallat "beslutet").
- 2 Enligt artikel 1 i beslutet har de 42 cementproducenter och branschorganisationer som nämns däri, däribland sökanden, överträtt bestämmelserna i artikel 85.1 i EG-fördraget genom att delta i ett avtal som hade till syfte att upprätthålla respekten för hemmamarknaderna och att reglera gränsöverskridande leveranser av cement.

- 3 Enligt artikel 6 i beslutet har vissa av dessa cementproducenter, däribland sökanden, mellan den 1 juli 1981 och den 19 maj 1989 även överträtt bestämmelserna i artikel 85.1 i fördraget genom att delta i ett varaktigt samordnat förfarande inom ramen för EPC (Export Policy Committee), avseende analyser av förhållandena på gemenskapsmarknaderna, uppdelning av marknaderna i tredje land, fastställelse av priser på produkter avsedda för storskalig export, utbyte av specifika upplysningar om exportklara produktkvantiteter respektive produktkvantiteter som faktiskt exporterats till tredje land. Syftet med förfarandet var att förhindra konkurrenterna från att göra intrång på de nationella marknaderna inom gemenskapen.
- 4 I artikel 9 i beslutet har sökanden ålagts böter om 1 856 000 ecu för de överträdelser som fastställts i artiklarna 1 och 6. Enligt artikel 11 skall böterna betalas inom tre månader räknat från delgivningsdagen. Efter förfallodagen utgår ränta på beloppet med 9,25 procentenheter.
- 5 Beslutet delgavs sökanden ursprungligen den 13 december 1994. Denna delgivning ersattes emellertid med en senare delgivning daterad den 8 februari 1995, på grund av ett fel som hade smugit sig in i samband med att beslutstexten kopierades.
- 6 I delgivningskrivelserna tillkännagav kommissionen att den inte skulle vidta några åtgärder för indrivning av böterna, om bolaget beslutade att väcka talan vid förstainstansrätten, så länge talan var anhängig vid den. Som villkor för denna utfästelse ställdes dock kravet att fordran skulle löpa med ränta från och med böternas förfallodag. Vidare erfordrades en för kommissionen godtagbar bankgaranti som skulle täcka fordringens kapitalbelopp jämte ränta och tillkommande kostnader. Garantin skulle lämnas senast på den ovan nämnda förfallodagen.
- 7 Genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 12 april 1995, har sökanden i enlighet med artikel 173 i EG-fördraget väckt talan om ogiltigförklaring av beslutet.

- 8 Genom en separat handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 maj 1995, har sökanden i enlighet med artiklarna 185 och 186 i fördraget framställt en begäran om uppskov med verkställighet av beslutet till den del sökanden däri ålagts att betala böter om 1 856 000 ecu.
- 9 Kommissionen inkom den 29 maj 1995 med sina synpunkter på förevarande ansökan om interimistiska åtgärder.
- 10 Parterna hördes vid sammanträdet den 26 juni 1995. Under detta sammanträde företedde sökanden ett visst antal handlingar angående sin ekonomiska situation och uppmanades att inom en vecka inkomma med andra handlingar och sifferuppgifter.
- 11 Den 30 juni 1995 översände sökanden de begärda handlingarna till förstainstansrätten.

## Rättsfrågan

- 12 I enlighet med de förenade bestämmelserna i artiklarna 185 och 186 i EG-fördraget och artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättandet av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT nr L 319, s. 1), ändrad genom rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT nr L 144, s. 21) och 94/149/EKSG, EG av den 7 mars 1994 (EGT nr L 66, s. 29) kan förstainstansrätten, om omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställighet av den påtalade rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder.

- 13 Enligt artikel 104.2 i rättegångsreglerna skall i ansökan om interimistiska åtgärder, som avses i artiklarna 185 och 186 i fördraget, de omständigheter anges som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden framstår som berättigad. De begärda åtgärderna skall vara interimistiska på så sätt att de inte får innebära att avgörandet avseende grunden påverkas (se beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 21 december 1994, Laakmann Karton mot kommissionen, T-301/94 R, Rec. s. II-1279, punkt 10).

### *Parternas argument*

- 14 Vad gäller de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet har sökanden inledningsvis anfört att det förhållandet att talan har väckts vid förstainstansrätten inte medför något uppskov med verkställigheten av beslutet i förevarande fall, eftersom det är helt omöjligt för den — vilket framgår av de handlingar som bifogats akten — att lämna den garanti som kommissionen kräver och att lämnandet av en sådan garanti är ett nödvändigt villkor för att kommissionen inte skall driva in böterna sedan betalningsfristen har löpt ut. Med beaktande av sökandens ytterst ansträngda ekonomiska situation, och särskilt dess faktiska skulder som uppgår till 104 730 284 254 DR samt det förhållandet att den redan är föremål för ett särskilt likvidationsförfarande enligt nationell rätt, anser sökanden att det skulle medföra allvarlig och oavhjälplig skada för denne, i form av konkurs och arbetslöshet för dess anställda, om bolaget tvingades lämna garanti och bestrida de därtill hörande kostnaderna.
- 15 Vad gäller de faktiska och rättsliga grunder, på vilka den begärda åtgärden framstår som berättigad, har sökanden för det första gjort gällande att redan en genomläsning av beslutet gör det möjligt att konstatera en inkonsekvens mellan "faktiska omständigheter" (kapitlen 3, 4, 5 och 6), där sökanden inte alls nämns, och "rättslig bedömning" (kapitlen 8, 9 och 10), som endast innehåller vaga hänvisningar till sökanden, och beslutsdelen. Enligt sökanden har kommissionen inte lyckats vare sig fastslå eller bevisa att sökanden har gjort sig skyldig till de påtalade överträdelserna av artikel 85.1 i fördraget. De faktiska omständigheter som visats rörde

endast andra företag. För det andra anser sökanden att beslutet innebär en överträdelse av artikel 15.2 första och andra stycket i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om tillämpningen av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT nr 13, s. 204), genom att kommissionen saknade befogenhet att ålägga sökanden böter med stöd av denna bestämmelse, eftersom den inte kunde bevisa att sökanden uppsåtligt eller av oaktsamhet hade deltagit i överenskommer som haft följder för den inre marknaden. Slutligen anser sökanden att de böter som har ålagts den under dessa förhållanden samtidigt utgör en överträdelse av proportionalitetsprincipen.

- 16 Kommissionen anser för sin del att sökanden inte har visat att det är omöjligt för den att betala böterna eller lämna en bankgaranti. Avseende detta har kommissionen inledningsvis anfört att de grekiska domstolarna har tilldömt sökanden en summa av 50 miljarder DR inom ramen för en tvist med det italienska cementföretaget Calcestruzzi, även om detta belopp är föremål för ett förbud mot avyttring, pantsättning, kvittning och överlåtelse till förmån för den grekiska nationalbanken, som är sökandens huvudborgenär. För det andra har kommissionen påpekat att i inget av de mål som är anhängiga mot sökanden vid de nationella domstolarna förpliktas denne för tillfället att definitivt och oåterkalleligt genast betala sina skulder eller realisera sin egendom genom exekutiv försäljning. För det tredje har kommissionen betonat att sökanden faller inom tillämpningsområdet för den grekiska lagen om företagssanering, vilket innebär att sökanden inte kan försättas i konkurs så länge saneringsförfarandet pågår. Vidare visar sökandens preliminära balansräkning för räkenskapsår 1994 enligt kommissionen att denne har fordringar hos inhemska kunder som uppgår till 3 190 344 953 DR och att sökanden således kan förfoga över ett belopp av 550 000 000 DR som motsvarar de böter som ålagts. Slutligen anser kommissionen att enbart de skrivelser från två medelstora banker vilka bifogats akten inte utgör ett tillräckligt bevis på att sökanden inte ens kan lämna den bankgaranti som förutsätts som alternativ till betalningen av böterna.
- 17 Vad gäller frågan huruvida talan i målet vid en första anblick förefaller välgrundad har kommissionen gjort gällande att i beslutet, i motsats till vad sökanden har påstått, hänvisas till sökanden, även i beskrivningen av sakförhållandena och i den rättsliga bedömningen, och inte enbart i beslutsdelen. I varje fall anser kommissionen att även sökanden — i och med att det i beslutet konstaterats att sökanden är

en av EPC: s konstituerande medlemmar — automatiskt omfattas av hänvisningen till EPC och det samordnade förfarande som fastställts ha ägt rum inom ramen för denna. Kommissionen anser att sökandens argument under dessa omständigheter vid en första anblick inte förefaller välgrundade och att varje bedömning av argumenten som förstainstansrätten gör inom ramen för det interimistiska förfarandet innebär en prövning av saken och att detta på ett menligt sätt föregriper avgörandet i sak. Kommissionen har avslutningsvis hävdats att en proportionalitetsprövning av bötesbeloppet går utöver ramen för förevarande interimistiska förfarande.

### *Förstainstansrättens bedömning*

- 18 Innan förstainstansrätten tar ställning till förevarande ansökan om interimistiska åtgärder finns det skäl att konstatera att sökanden inom ramen för sin ansökan har yrkat att det skall beviljas uppskov med verkställighet av beslutet till den del sökanden i artikel 9 i detta ålagts böter om 1 856 miljoner ecu. Det har konstaterats att kommissionen i sin skrivelse tillkännagivit att den inte skulle vidta några åtgärder för indrivning av böterna, om sökanden beslutade att väcka talan vid förstainstansrätten, så länge talan var anhängig vid förstainstansrätten. Villkoret härför var att bolaget skulle lämna en för kommissionen godtagbar bankgaranti som skulle täcka fordringens kapitalbelopp jämte ränta och tillkommande kostnader. Kommissionen uppgav dessutom under det muntliga förfarandet att inga indrivningsåtgärder skulle vidtas innan ordföranden för förstainstansrätten hade fattat beslut angående interimistiska åtgärder, trots att sökanden inte senast på förfallodagen hade lämnat en bankgaranti. Det måste mot denna bakgrund konstateras att sökandens ansökan inte kan ha något annat egentligt syfte än att åstadkomma ett hävande av villkoren för underlåten indrivning, nämligen att en bankgaranti lämnas för det fall att talan väcks vid förstainstansrätten.
- 19 Enligt en fast rättspraxis kan en sådan ansökan bifallas endast när det föreligger särskilda omständigheter. Detta villkor skall anses ha ett nära samband med de villkor som föreskrivs i den ovan nämnda artikel 104.2 i rättegångsreglerna. Detta innebär att den domare som prövar ansökan om interimistiska åtgärder skall bedöma hur brådskande de begärda interimistiska åtgärderna är genom att undersöka om verkställigheten av den tvistiga rättsakten före ett avgörande i sak kan

medföra allvarlig och irreparabel skada för den part som begärt åtgärderna, som får till följd att skadan inte kan avhjälpas, även om förstainstansrätten skulle ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet. Det är under alla förhållanden på sökanden som det ankommer att bevisa att den inte kan avvakta ett avgörande i målet utan att lida sådan skada. Ett uppskovsbeslut förutsätter dessutom att en intresseavvägning talar för att denna åtgärd skall beviljas (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 17 februari 1995, Cascades mot kommissionen, T-308/94 R, REG s. II-265).

- 20 Vad gäller omständigheter som ställer krav på skyndsamhet har sökanden gjort gällande att det skulle medföra allvarlig och oavhjälplig skada för bolaget, i form av konkurs och arbetslöshet för dess anställda, om kommissionen drev in böterna. Följderna skulle bli desamma, om bolaget tvingades lämna garanti och bestrida de därtill hörande kostnaderna, om detta skall antas vara möjligt trots att de tidigare konsulterade bankerna vägrat.
- 21 I detta avseende finns det skäl att notera att sökanden inte har lyckats motbevisa kommissionens påstående enligt vilket den är föremål för tillämpning av artikel 44 i den grekiska lagen om företagssanering, vilket innebär att den inte kan försättas i konkurs så länge saneringsförfarandet pågår. Mot bakgrund av dessa omständigheter skall det konstateras att det inte ens vid en första anblick har visats att det finns en risk för att en omedelbar verkställighet av beslutet skulle medföra att sökanden försattes i likvidation.
- 22 Till och med om det skulle antas att sökanden inte omfattades av den ovan nämnda rättsordningen och att den allvarliga risken för tvångslikvidation således var påtaglig, förefaller emellertid kommissionens åtgärder för att driva in böterna — med beaktande av bland annat sökandens skulder — inte i sig kunna leda till ett sådant resultat. Med hänsyn till detta bör det inledningsvis konstateras att böterna endast utgör 0,025 procent av skuldernas sammanlagda belopp, såsom det framgår av akten utan att sökanden har bestritt detta. För övrigt följer det av artikel 192 andra stycket i EG-fördraget att verkställigheten av beslutet skall följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i medlemsstaten i fråga, i detta fall i Grekland. Kommissionens indrivning av böterna sker således genom ett sådant förfarande. Det är

sannolikt att kommissionens ställning i förhållande till övriga borgenärer, oberoende av om dessa har förmånsrätt eller ej, och den förmånsrättsordning som dess fordran har mot bakgrund av sökandens mycket höga skuldsättningsgrad, blir föremål för vidare prövning. Av detta följer att de åtgärder för indrivning av böterna som kommissionen kan företa inte vid en första anblick förefaller att innebära att det finns en risk för att de omedelbart skall ha återverkningar för sökandens ekonomiska situation, åtminstone så länge som den aktuella rättsfrågan inte är definitivt klargjort. I detta sammanhang finns det även skäl att ta i beaktande att det pågår ett internationellt skiljeförfarande avseende tvisten mellan sökanden och företaget Calcestruzzi, vilket enligt sökandens förklaringar skall avgöras under juli 1995.

- 23 Det skall för övrigt konstateras att intresseavvägningen under dessa omständigheter inte talar för att den begärda interimistiska åtgärden skall beviljas. Med beaktande av de särskilda omständigheterna i förevarande mål skulle ett uppskov med verkställighet av beslutet till den del sökanden i det ålagts att betala böter — trots uppskovets interimistiska karaktär — inte stå i proportion till kommissionens intresse av att effektivt driva in böterna för det fall att talan ogillas och följaktligen av att värna om gemenskapens ekonomiska intressen.
- 24 Av det hittills anförda följer att sökanden inte har visat att verkställigheten av beslutet orsakar denne en skada som inte skulle kunna avhjälpas i ett senare skede genom verkställigheten av en dom genom vilken förstainstansrätten bifaller talan. Sökanden har inte heller visat att den skada denne eventuellt vållas uppenbarligen inte står i proportion till svarandens intresse av att beslutet verkställs.
- 25 Under dessa omständigheter bör begäran om uppskov med verkställighet av det ifrågasatta beslutet avslås utan att det finns behov av att pröva om de grunder och argument som sökanden anfört till stöd för talan i målet förefaller vara välgrundade.

- 26 Det finns under alla förhållanden anledning att påpeka att beslutet enligt artikel 108 i rättegångsreglerna när som helst kan ändras eller upphävas på ansökan av part med hänsyn till ändrade förhållanden. Sökanden skall i förekommande fall vända sig till förstainstansrätten, om den anser att den på grund av sin förändrade ekonomiska situation, särskilt till följd av skiljedomstolens beslut, utsätts för risken att lida omedelbar skada som inte kan anstå till målets utgång (se senast beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande av den 12 maj 1995, SNCF och British Railways mot kommissionen, T-79/95 R och T-80/95 R, REG s. II-1433, punkt 43).

På dessa grunder fattar

## FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 2) Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.

Luxemburg den 11 augusti 1995

H. Jung

Justitiesekreterare

J.L. Cruz Vilaça

Ordförande